

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2012. gada 19. decembrī*

Apelācija — Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — Ar subjektu saistītā riska līmeņa noteikšana — Agrās brīdināšanas sistēma — OLAF izmeklēšana — Lēmumi — Lūgumi aktivizēt “W1a” un “W1b” brīdinājumus — Apstrīdami akti — Pieņemamība

Lietā C-314/11 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2011. gada 23. jūnijā iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv *D. Triantafyllou* un *F. Dintilhac*, pārstāvji,

prasītāja,

otra lietas dalībiece –

Planet AE, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv *V. Christianos*, *dikigoros*,

prasītāja pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kassel*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1. Apelācijas sūdzībā Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 13. aprīļa rīkojumu lietā T-320/09 *Planet/Komisija* (Krājums, II-1673. lpp., turpmāk tekstā – “pārsūdzētais rīkojums”), ar kuru šī tiesa ir noraidījusi iebildi par nepieņemamību, ko minētā iestāde

* Tiesvedības valoda – grieķu.

bija izvirzījusi attiecībā pret *Planet AE* (turpmāk tekstā – “*Planet*”) celto prasību atcelt Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) lēmumus, ar kuriem tas bija lūdzis reģistrēt *Planet* agrās brīdināšanas sistēmā (turpmāk tekstā – “*ABS*”), aktivizējot attiecīgi *W1a* brīdinājumu un pēc tam *W1b* brīdinājumu.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Lai cīnītos pret krāpšanu un ikvienu citu prettiesisku darbību, kas kaitē Eiropas Kopienu finanšu interesēm, Komisija 2008. gada 16. decembrī pieņēma Lēmumu 2008/969/EK, Euratom par agrās brīdināšanas sistēmu Komisijas kredītrikotāju un izpildaģentūru vajadzībām (OV L 344, 125. lpp.).
- 3 Atbilstoši Lēmuma 2008/969 preambulas ceturtajam apsvērumam “*ABS* mērķis ir nodrošināt Komisijā un tās izpildaģentūrās ierobežotas pieejamības informācijas apriti par trešām personām, kas varētu radīt draudus Kopienu finanšu interesēm un reputācijai vai kādam citam Kopienu pārvaldītam fondam”.
- 4 Atbilstoši minētā lēmuma preambulas piektajam līdz septītajam apsvērumam *OLAF*, kuram ir pieeja *ABS*, īstenojot savus pienākumus izmeklēšanas un informācijas iegūšanas ietvaros ar mērķi apkarot krāpšanu, kopā ar kompetentajiem kredītrikotājiem un iekšējās revīzijas dienestiem ir atbildīgs par brīdinājumu ievades, modificēšanas vai izņemšanas pieprasījumiem *ABS*, kuras administrēšanu nodrošina Komisijas grāmatvedis vai viņam padotais personāls.
- 5 Šajā ziņā Lēmuma 2008/969 4. panta 1. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka “[Komisijas] [g]rāmatvedis [vai viņam padotais personāls] ievada, modificē vai izņem *ABS* brīdinājumus atbilstoši atbildīgā deleģētā kredītrikotāja, *OLAF* un Iekšējās revīzijas dienesta [...] pieprasījumiem”.
- 6 Saskaņā ar šī lēmuma 5. panta 1. punkta pirmo daļu “visus brīdinājumu reģistrācijas, modificēšanas vai izņemšanas pieprasījumus adresē grāmatvedim”.
- 7 Saskaņā ar minētā lēmuma 6. panta 2. punkta trešo daļu “[i]epirkuma un dotāciju piešķiršanas procedūru gadījumā atbildīgais deleģētais kredītrikotājs vai viņa personāls pārbauda, vai *ABS* atrodas brīdinājums, ne vēlāk kā līdz piešķiršanas lēmuma pieņemšanai”.
- 8 No Lēmuma 2008/969 9. panta izriet, ka *ABS* ir balstīta uz brīdinājumiem, kuri ļauj noteikt ar subjektu saistītā riska līmeni atbilstoši iedalījumam klasēs no *W1*, kas atbilst vismazākā riska līmenim, līdz *W5*, kas atbilst visaugstākā riska līmenim.
- 9 Šī lēmuma 10. panta ar virsrakstu “*W1* brīdinājumi” 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. *OLAF* pieprasa *W1a* brīdinājuma aktivizēšanu, ja tā izmeklēšanas sākumposmā ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka konstatējumi par nopietnām administratīvām kļūdām vai krāpnieciskām darbībām būtu reģistrējami attiecībā uz trešām personām, īpaši tām, kas gūst vai ir guvušas labumu no Kopienas līdzekļiem. [...]”

2. *OLAF* [...] pieprasa *W1b* brīdinājuma aktivizēšanu, ja t[ā] izmeklēšana dod pietiekamu iemeslu uzskatīt, ka galīgie konstatējumi par nopietnām administratīvām kļūdām vai krāpnieciskām darbībām būtu reģistrējami attiecībā uz trešām personām, īpaši tām, kas gūst vai ir guvušas labumu no Kopienas līdzekļiem. [...]”
- 10 Saskaņā ar šī lēmuma 11. panta 1. punktu “*OLAF* [...] pieprasa *W2a* brīdinājuma aktivizēšanu, ja t[ā] izmeklēšanā tiek konstatētas nopietnas administratīvas kļūdas vai krāpnieciskas darbības, kurās iesaistītas trešās personas, īpaši tās, kas gūst vai ir guvušas labumu no Kopienas līdzekļiem”.

- 11 Lēmuma 2008/969 16. pantā ir precizēts, ka *W1* brīdinājumu “reģistrē tikai informatīvos nolūkos un tam nevar būt nekādas citas sekas kā vien tās, ko rada pastiprināti uzraudzības pasākumi”.

Tiesvedības priekšvēsture

- 12 Vispārējā tiesa tiesvedības priekšvēsturi pārsūdzētā rīkojuma 8.–13. punktā ir izklāstījusi šādi:

- “8. [*Planet*] ir Grieķijas sabiedrība, kas sniedz uzņēmumu vadības konsultācijas. Kopš 2006. gada tā kā trīs konsorcijs dalībniece ir iesaistījusies trīs Komisijas finansētos projektos Sīrijā. Kopš 2007. gada 16. oktobra *OLAF* veic izmeklēšanu par prasītāju saistībā ar aizdomām par pārkāpumiem trīs minēto projektu ietvaros.
9. Pēc publiskā iepirkuma procedūras, kas tika uzsākta septītās pamatprogrammas pētniecības un tehnoloģiju attīstības darbībām ietvaros, Komisija ar 2008. gada 18. aprīļa vēstuli uzaicināja [*Planet*] uzsākt sarunas, lai vienotos par subsīdiju nolīguma galīgajiem noteikumiem saistībā ar tās priekšlikumu uzņemties konsorcijs koordinatores pienākumus attiecībā uz projektu “Zināšanu padziļināšana – aktīva uzņēmējdarbība un inovācija izaugsmei un sociālai labklājībai Eiropā” [“Advancing knowledge – intensive entrepreneurship and innovation for growth and social well-being in Europe”] (turpmāk tekstā – “*AEGIS* projekts”). Komisijas vēstulē bija norādīts, ka Kopienas iespējamās subsīdijas nevar pārsniegt EUR 3 300 000 un ka sarunas ir jānoslēdz līdz 2008. gada 30. jūnijam.
10. Iepriekš 8. punktā minētās izmeklēšanas gaitā *OLAF* divas reizes pieprasīja [*Planet*] reģistrēšanu ABS. 2009. gada 26. februārī tas lūdza aktivizēt brīdinājumu *W1a*, bet 2009. gada 19. maijā tas lūdza aktivizēt brīdinājumu *W1b*. Reģistrācijas tika veiktas 2009. gada 10. martā un 25. maijā.
11. 2009. gada 27. februārī Komisija nosūtīja [*Planet*] saskaņoto subsīdiju nolīgumu (turpmāk tekstā – “Nolīgums”), lai to parakstītu prasītāja, kā arī pārējie konsorcijs dalībnieki. 2009. gada 11. martā [*Planet*] tās parakstīto Nolīgumu nosūtīja atpakaļ Komisijai, lai tā to savukārt parakstītu.
12. 2009. gada 4. jūnijā Komisija ar elektroniskā pasta vēstuli (turpmāk tekstā – “2009. gada 4. jūnija elektroniskā pasta vēstule”) informēja [*Planet*], ka Nolīguma parakstīšanas process ir apturēts līdz papildu nosacījuma izpildei, proti, līdz prasītāja būs atvērusi iesaldēto bankas kontu, uz kuru tā saņemšot tikai daļu no avansa maksājuma saskaņā ar Nolīgumu, kas tai pienākas, jo banka atlikušo avansa maksājumu tieši pārskaitīšot pārējiem konsorcijs dalībniekiem. [2009. gada 4. jūnija] elektroniskā pasta vēstulē bija norādīts, ka šāda jauna nosacījuma nepieciešamība ir saistīta ar neparedzētu notikumu, proti, [*Planet*] reģistrēšanu ABS, attiecīgi aktivizējot brīdinājumu *W1a* un vēlāk brīdinājumu *W1b*.
13. Kad [*Planet*] bija vienojusies ar savu banku, ka tā, saņemot Komisijas pārskaitīto avansu, pārskaitīs katram konsorcijs dalībniekam tam pienākošos summu, Komisija 2009. gada 3. jūlijā parakstīja Nolīgumu.”

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais rīkojums

- 13 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēts 2009. gada 14. augustā, *Planet* Vispārējā tiesā cēla prasību atcelt *OLAF* lēmumus.

- 14 Ar atsevišķu dokumentu, kas tika iesniegts 2009. gada 9. novembrī, Komisija saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu izvirzīja iebildi par nepieņemamību. Tā uzskata, ka *Planet* prasība ir nepieņemama paša strīdīgo pasākumu rakstura dēļ, jo tie esot bijuši vien parasti informēšanas un piesardzības pasākumi, kuri nevarēja tikt pakļauti likumības kontrolei saskaņā ar EKL 230. pantu.
- 15 Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā rīkojuma 21.–27. punktā, runājot par strīda priekšmetu, precizēja, ka, ja prasība atcelt tiesību aktu formāli ir vērsta pret *OLAF* lēmumiem, ar kuriem *OLAF* pieprasīja *Planet* reģistrēšanu ABS, ir jāuzskata, ka tā ir vērsta arī pret lēmumiem aktivizēt brīdinājumus *W1a* un *W1b* (turpmāk tekstā – “strīdīgie akti”).
- 16 Turpinājumā Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 37. un 38. punktā atgādināja pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru prasību atcelt tiesību aktu var celt par visiem iestāžu veiktajiem pasākumiem, kuri ir paredzēti tiesisku seku radīšanai, neatkarīgi no to rakstura vai formas. Savukārt nepieņemamas ir prasības, kuras vērstas pret aktiem, kas ir administrācijas iekšēja rakstura pasākumi un kas līdz ar to nerada nekādas sekas ārpus tās.
- 17 Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 39. punktā uzsvēra, ka tas, ka administrācija izmanto datus pilnībā iekšējiem mērķiem, tomēr nekādā ziņā neizslēdz, ka šādas darbības var nodarīt kaitējumu administrējamo personu interesēm. Saskaņā ar Vispārējās tiesas viedokli šāda kaitējuma esamība ir atkarīga no vairākiem faktoriem, tostarp it īpaši sekām, kuras šāda apstrāde var radīt, un atbilstības starp minētās apstrādes mērķi, no vienas puses, un noteikumiem par attiecīgās administrācijas kompetenci, no otras puses.
- 18 Pārsūdzētā rīkojuma 40. punktā izskatījusi jautājumu par Lēmuma 2008/969 juridisko pamatu un šī rīkojuma 41. punktā konstatējusi, ka strīdīgā tiesību akta izdevēja kompetences pārbaude ir sabiedriskās kārtības jautājums, kurš kā tāds var tikt izvirzīts pēc savas ierosmes, Vispārējā tiesa uzsāka strīdīgo aktu satura pārbaudi.
- 19 Pirmkārt, Vispārējā tiesa pārbaudīja, vai brīdinājuma aktivizēšana ABS par subjektu, it īpaši *W1* klasē, ir pasākums, kurš skar vienīgi Komisijas iekšējās attiecības un kura sekas izpaužas Komisijas ietvaros.
- 20 Pārsūdzētā rīkojuma 44. un 45. punktā izanalizējusi atbilstošos Lēmuma 2008/969 noteikumus, Vispārējā tiesa minētā rīkojuma 46. punktā secināja, ka šajā gadījumā strīdīgie akti nav aprobežojušies ar Komisijas iekšējām attiecībām, bet radījuši arī ārējas sekas, proti, ar tiem ir apturēta Nolīguma parakstīšana un *Planet* ir noteikts papildu nosacījums.
- 21 Otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 47.–50. punktā analizēja jautājumu par to, vai strīdīgo aktu radītās sekas var tikt uzskatītas par juridiski saistošām, kas ietekmē *Planet* intereses un būtiski groza tās tiesisko stāvokli.
- 22 Pārsūdzētā rīkojuma 51. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka strīdīgie akti ir ietekmējuši *Planet* sarunu vešanas brīvību, konsorcijs, kurā tā ietilpa, uzbūvi un tāad arī tās iespējas faktiski panākt vienošanos par attiecīgā projekta īstenošanu. Vispārējā tiesa piebilda, ka atteikums *Planet* veikt jebkādu likumības pārbaudi nav saderīgs ar tiesisko kārtību, it īpaši tāpēc, ka Lēmumā 2008/969 juridiskām un fiziskām personām nav paredzētas nekādas tiesības tikt informētām vai uzklaustām pirms to reģistrēšanas ABS, aktivizējot brīdinājumus no *W1* līdz *W4* un *W5b*.
- 23 Visbeidzot, Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 53. punktā uzsvēra, ka strīdīgie akti nav uzskatāmi par neapstrīdamiem starpposma vai sagatavojošiem aktiem, ciktāl tie ne tikai atbilst apstrīdamu aktu tiesiskām pazīmēm, bet arī veido īpaša procesa beigas, proti, subjekta ierakstīšanu brīdinājumu sarakstā.
- 24 Tāpēc Vispārējā tiesa noraidīja Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 25 Apelācijas sūdzībā Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto rīkojumu, atzīt prasību par nepieņemamu un piespriest *Planet* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 26 *Planet* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 27 Savas apelācijas sūdzības, kas iesniegta par pārsūdzēto rīkojumu, pamatošanai Komisija izvirza astoņus pamatus. Šie pamati ir balstīti, pirmkārt, uz kļūdainu Lēmuma 2008/969 interpretāciju, otrkārt, uz būtisku izmaiņu neieviešanu *Planet* tiesiskajā stāvokli ar attiecīgajiem brīdinājumiem, treškārt, uz minēto brīdinājumu netiešu ietekmi uz *Planet*, ceturtkārt, uz Vispārējās tiesas pamatojuma nesniegšanu, piektkārt, uz tiesību aizsardzības līdzekļu sajaukšanu, sestkārt, uz līgumu slēgšanas brīvības principa un piekrišanas principa pārkāpumiem, septītkārt, uz brīdinājumu kļūdainu un nepamatotu kvalifikāciju par lēmumiem, un, astotkārt, uz prasības pieņemamības pakārtošanu tās pamatotībai.
- 28 Ņemot vērā, ka pirmie trīs pamati ir cieši saistīti, tie ir jāapskata kopā.

Par pirmo, otro un trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 29 Ar pirmo pamatu Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa kļūdaini ir interpretējusi Lēmumu 2008/969, ciktāl tā kļūdaini ir vispārinājusi šī lēmuma noteikumus, brīdinājumu *W1* pielīdzinot brīdinājumiem no *W2* līdz *W5*. Šajā ziņā Komisija uzskata, ka Vispārējās tiesas pamatojums ietver pretrunu, jo, no vienas puses, pārsūdzētā rīkojuma 44. punktā tā ir secinājusi, ka ikviens brīdinājums, kas aktivizēts ABS, noteikti ietekmē attiecības starp attiecīgo kredītrikotāju un subjektu, un, no otras puses, šī rīkojuma 45. punktā tā ir konstatējusi, ka Lēmuma 2008/969 16. pants, runājot par brīdinājuma *W1* sekām, ir mazāk ierobežojošs nekā šī lēmuma 15., 17. un 19.–22. pants.
- 30 Komisija uzskata, ka brīdinājums *W1* skaidri atšķiras no citiem brīdinājumiem, ciktāl, kā izriet no Lēmuma 2008/969 10. panta, tā aktivizēšana ir balstīta vienīgi uz kļūdas vai nelikumības iespējamību, nevis, kā tas ir citu brīdinājumu gadījumos, pilnīgu pārliecību. Šo atšķirību apstiprinot Lēmuma 2008/969 16. pants, saskaņā ar kuru brīdinājumu *W1* reģistrē tikai informatīvos nolūkos un tam nevar būt nekādu citu seku kā vien tās, ko rada pastiprināti uzraudzības pasākumi. Komisija uzskata, ka, kvalificējot Lēmuma 2008/969 16. panta saturu kā “mazāk ierobežojošu”, Vispārējai tiesai esot bija jāsecina, ka šādā gadījumā arī tiesiskās aizsardzības piešķiršanai bija vien pagaidu raksturs.
- 31 Ar otru pamatu Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā rīkojuma 44. punktā kļūdaini ir secinājusi, ka brīdinājums *W1* noteikti ietekmēja attiecības starp attiecīgo kredītrikotāju un *Planet*. Pēc Komisijas domām, uzraudzības pienākums skaidri attiecas uz ierobežotu attiecīgās iestādes dienestu darbības jomu, savukārt uzraudzības pasākumu pastiprināšana atbilst vien lielākai uzmanībai un tai nav nekādas saistošas iedarbības uz uzraudzīto subjektu.
- 32 Ar trešo pamatu Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā rīkojuma 48. punktā ir konstatējusi tiešu cēloņsakarību starp strīdīgajiem aktiem un papildu pasākumiem, kādi bija jāveic *Planet* pirms Nolīguma parakstīšanas, kaut arī šie pasākumi izrietēja nevis no brīdinājuma *W1*, bet gan bija kompetentā kredītrikotāja neatkarīga vērtējuma rezultāts.

- 33 Katrā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 49. punktā neesot norādījusi, tieši kādi pasākumi nostādīja *Planet* neizdevīgākā situācijā, un turklāt esot pārkāpusi procesuālo principu par lietas dalībnieku apgalvojumu un pierādījumu nediskriminējošu izvērtēšanu, ignorējot cita starpā, pirmkārt, saraksti starp līgumslēdzējām pusēm, un, otrkārt, diskusijas, kurās piedalījās *Planet* un tās banka.
- 34 *Planet* apgalvo, ka ar diviem pirmajiem Komisijas izvirzītajiem pamatiem tiek sagrozīts pārsūdzētā rīkojuma 44. un 45. punkts, ciktāl šajos punktos Vispārējā tiesa ir tikai secinājusi, ka kredītrikotājiem bija jāveic īpaši pasākumi attiecībā pret konkrētajiem subjektiem neatkarīgi no brīdinājuma klases, ieskaitot brīdinājumu *W1*, un ka Vispārējā tiesa nav lēmusi par attiecībām starp līgumslēdzējām pusēm un iespējamo strīdīgo aktu ietekmi uz šo subjektu tiesisko stāvokli.
- 35 *Planet* uzskata, ka trešais pamats ir jāatzīst par daļēji nepieņemamu un daļēji nepamatotu.

Tiesas vērtējums

- 36 Jākonstatē, ka, lai izskatītu jautājumu par prasības atcelt tiesību aktu, ko bija cēlusi *Planet* par strīdīgajiem aktiem, pieņemamību, Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā rīkojuma 44.–46. punktā ir pārbaudījusi, vai brīdinājuma par subjektu reģistrēšana ABS ir pasākums, kas skar vienīgi attiecīgās iestādes iekšējās attiecības un ietekmē vienīgi šo iestādi.
- 37 Šajā ziņā Vispārējā tiesa, izskaidrojusi ABS darbību un Lēmumā 2008/969 paredzēto mērķi, proti, aizsargāt Eiropas Savienības finanšu intereses budžeta saistību izpildes ietvaros, ir konstatējusi, ka Lēmuma 2008/969 15.–17. un 19.–22. pantā ir ne tikai atļauts, bet arī un pirmām kārtām prasīts, lai attiecīgie kredītrikotāji veiktu īpašus pasākumus attiecībā pret konkrēto subjektu vai projektu.
- 38 Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 44. punktā ir secinājusi, ka ABS aktivizētā brīdinājuma ietekme uz subjektu pat *W1* klasē nevar tikt ierobežoti attiecināta tikai uz konkrēto Savienības iestādi un ka šāds brīdinājums katrā ziņā ietekmē attiecības starp attiecīgajiem kredītrikotājiem un šo subjektu.
- 39 Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 45. punktā ir piebildusi, ka šādu secinājumu neietekmē Lēmuma 2008/969 16. pants, saskaņā ar kuru *W1* brīdinājumu reģistrē tikai informatīvos nolūkos un tam nevar būt nekādu citu seku kā vien tās, ko rada pastiprināti uzraudzības pasākumi, ciktāl *W1* brīdinājuma konstatēšana izraisa pienākumu attiecīgajam kredītrikotājam veikt pastiprinātas uzraudzības pasākumus, jo pretējā gadījumā tas zaudētu savu nozīmi.
- 40 Tikai pēc tam, kad tā pārsūdzētā sprieduma 46. punktā bija konstatējusi, ka strīdīgajiem aktiem faktiski bija ietekme arī ārpus attiecīgās iestādes, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 47.–51. punktā, balstoties uz konkrētā gadījuma faktiem, ir izvērtējusi, vai šī ietekme var tikt uzskatīta par tādu, kas rada saistošas juridiskas sekas, kuras skar attiecīgā subjekta intereses, būtiski grozot tā tiesisko stāvokli.
- 41 Vispirms jānorāda, ka no iepriekš minētā izriet, ka Vispārējā tiesa brīdinājumu *W1* nav pielīdzinājusi brīdinājumiem no *W2* līdz *W5*, tieši pretēji, tā ir uzsvērusi brīdinājuma *W1* īpatnību attiecībā uz mazāk saistošajām sekām, kādas no tā izriet saskaņā ar Lēmuma 2008/969 16. pantu.
- 42 Turpinājumā, pretēji Komisijas apgalvojumam, Vispārējās tiesas pamatojums pārsūdzētā rīkojuma 44. un 45. punktā neietver nekādu pretrunu, ciktāl tā ir konstatējusi, ka, pat ja brīdinājuma *W1* sekas ir mazāk saistošas, tomēr pastiprinātie uzraudzības pasākumi, kas jāveic attiecīgajam kredītrikotājam attiecībā pret konkrēto subjektu, neattiecas tikai un vienīgi uz iestādi, bet var ietekmēt arī attiecības starp šo iestādi un konkrēto subjektu.
- 43 Pirmkārt, Komisija sava otrā pamata ietvaros pati atzīst, ka no brīdinājuma *W1* izrietošais uzraudzības pienākums attiecas uz ierobežotu attiecīgās iestādes dienestu darbības jomu.

- 44 Otrkārt, jākonstatē, ka Vispārēja tiesa pārsūdzētā sprieduma 44. punktā nav atzinusi, ka ikviens brīdinājums, tostarp brīdinājums *W1*, noteikti ietekmē attiecīgās personas tiesisko stāvokli. Vispārējās tiesas pamatojums ir jāsaprot tādējādi, ka, kaut arī par subjektu reģistrētais brīdinājums ABS, tostarp brīdinājums *W1*, noteikti ietekmē attiecības starp konkrēto kredītrikotāju un subjektu, tas tomēr nenozīmē, ka tā ārējā ietekme automātiski ir tāda, kas būtiski groza konkrētā subjekta tiesisko stāvokli. Turpretim šāda tiesiskās situācijas grozīšana ir jāpārbauda katrā konkrētā gadījumā, kā to arī darījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 47.–51. punktā.
- 45 Tāpat ir jānoraida arī Komisijas arguments attiecībā uz Lēmuma 2008/969 10. pantu, jo tas ir balstīts uz kļūdainu pārsūdzētā rīkojuma 44. un 45. punkta interpretāciju.
- 46 Ar faktu, ka saskaņā ar Lēmuma 2008/969 10. pantu brīdinājuma *W1* aktivizēšana notiek agrīnā stadijā un ir balstīta vienīgi uz kļūdas vai nelikumības iespējamību, atšķirībā no citiem brīdinājumiem, kas tiek aktivizēti pilnīgas pārliecības gadījumā, nevar tikt apšaubīti Vispārējās tiesas apsvērumi par to, ka brīdinājumi var ietekmēt attiecības starp konkrēto kredītrikotāju un subjektu.
- 47 Visbeidzot, jāatzīmē, ka no Lēmuma 2008/969 16. panta izrietošais arguments, kas ir balstīts uz apgalvojumu, ka brīdinājuma *W1* sekas ir mazāk ierobežojošas, nav atbilstošs, runājot par tiesiskās aizsardzības piešķiršanu *Planet*, jo šāda aizsardzība ir jāpiešķir, ja ir konstatētas būtiskas izmaiņas attiecīgās personas tiesiskajā stāvoklī.
- 48 Šajā ziņā Vispārējā tiesa ir izvērtējusi strīdīgo aktu ietekmi uz *Planet* [tiesisko] stāvokli un konstatējusi, ka šai sabiedrībai, pirmkārt, bija jāatsakās no avansa maksājumu sadales starp konsorcijs, kura dalībniece tā bija, dalībniekiem pārvaldības un, otrkārt, jāveic papildu pasākumi, lai izpildītu jaunus nosacījumus, kādus tai bija noteikusi Komisija, lai varētu tikt parakstīts Nolīgums.
- 49 Vispārējā tiesa no minētā ir secinājusi, ka strīdīgie akti ietekmēja *Planet* sarunu vešanas brīvību, konsorcijs, kura dalībniece tā bija, uzbūvi un tāpat arī tās iespējas efektīvi noslēgt līgumu par *AEGIS* projektu.
- 50 Runājot, konkrētāk, par cēloņsakarību starp strīdīgajiem aktiem un papildu nosacījumiem, kas bija jāizpilda *Planet*, lai panāktu, ka Komisija paraksta Nolīgumu, Vispārēja tiesa pārsūdzētā rīkojuma 46. punktā ir konstatējusi, ka no 2009. gada 4. jūnija elektroniskā pasta vēstules var skaidri secināt, ka līguma parakstīšanas apturēšana un papildu nosacījuma ieviešana radās strīdīgo aktu rezultātā. Turklāt Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 48. punktā ir atgādinājusi, ka subjektiem, kas lūdz Savienības finanšu līdzekļu izmantošanu un par kuriem ir reģistrēts brīdinājums ABS, ir jāizpilda nosacījumi un jāveic papildu piesardzības pasākumi, kurus ir noteicis kompetentais kredītrikotājs.
- 51 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa, konstatējot, ka papildu piesardzības pasākumi, kas šajā gadījumā bija noteikti *Planet*, tieši izrietēja no strīdīgajiem aktiem, nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 52 Runājot par Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru šie papildu pasākumi izrietēja nevis no brīdinājuma aktivizēšanas ABS, bet no kompetentā kredītrikotāja neatkarīga vērtējuma, pietiek konstatēt, ka šo argumentu ne tikai nepamato neviens pierādījums par Vispārējās tiesas pamatojumā pieļautu kļūdu tiesību piemērošanā, bet tas ir arī pretrunā Komisijas apgalvojumam, kas jau tika atgādināts šī sprieduma 43. punktā, ka attiecīgās iestādes dienestiem pēc brīdinājuma *W1* aktivizēšanas ir pienākums veikt papildu pastiprinātas uzraudzības pasākumus.
- 53 Runājot par Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa nav precizējusi, kāpēc tieši *Planet* tika nostādīta neizdevīgākā situācijā, ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 48. punktā ir norādījusi, ka papildu piesardzības pasākumi, kas tika noteikti pēc brīdinājuma *W1* aktivizēšanas ABS, ietekmēja konsorcijs, kura dalībniece bija *Planet*, iekšējo organizāciju.

- 54 No iepriekš minētā Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 49. punktā ir secinājusi, ka *Planet*, sākot no pirmā brīdinājuma reģistrēšanas ABS, bija atšķirīgā situācijā, salīdzinot ar tās situāciju konsorciā laikā, kad starp līgumslēdzējām pusēm notika pārrunas pirms strīdīgo aktu pieņemšanas. Šajā ziņā Vispārējā tiesa ir atsaukusies uz saraksti starp lietas dalībniekiem, no kuras cita starpā izriet, ka *Planet*, lai Komisija parakstītu Nolīgumu, bija jāatsakās no avansa maksājumu sadales starp konsorciā, kura dalībniere tā bija, dalībniekiem pārvaldības. Turklāt no pārsūdzētā rīkojuma 50. un 51. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir atsaukusies uz dažādiem pasākumiem, kas bija jāveic *Planet* jauno Komisijas noteikto nosacījumu izpildei, lai tiktu parakstīts minētais Nolīgums, un ka Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka strīdīgie akti ietekmēja ne tikai *Planet* sarunu vešanas brīvību, bet arī tās iespējas faktiski noslēgt attiecīgo līgumu.
- 55 Līdz ar to šādos apstākļos Vispārējai tiesai nevar tikt pārmests, ka tā nav precizējusi, kā *Planet* ir tikusi nostādīta neizdevīgākā situācijā.
- 56 Runājot par Komisijas izvirzīto argumentu attiecībā uz to, ka Vispārējā tiesa nav izvērtējusi lietas dalībnieku iesniegtos pierādījumus, ir jāatgādina, ka no LESD 256. panta un Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka Vispārējā tiesa ir vienīgā instance, kuras kompetencē, pirmkārt, ir konstatēt faktus, izņemot gadījumu, kad šo konstatējumu materiālā neprecizitāte izriet no šai tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, un, otrkārt, veikt šo faktu vērtējumu. Ja Vispārējā tiesa ir konstatējusi vai novērtējusi faktus, tad Tiesai saskaņā ar LESD 256. pantu ir kompetence pārbaudīt šo faktu juridisko kvalifikāciju un tiesiskās sekas, kuras Vispārējā tiesa ir paredzējusi (it īpaši skat. 2006. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-551/03 P *General Motors*/Komisija, Krājums, I-3173. lpp., 51. punkts, un 2008. gada 18. decembra spriedumu apvienotajās lietās C-101/07 P un C-110/07 P *Coop de France bétail et viande u.c./Komisija*, Krājums, I-10193. lpp., 58. punkts).
- 57 Tādējādi Tiesas kompetencē nav konstatēt faktus vai principā pārbaudīt pierādījumus, ko Vispārējā tiesa ir pieņēmusi šo faktu atbalstam. Ja šie pierādījumi ir atbilstoši iegūti un ir ievēroti vispārīgie tiesību principi un procesuālie noteikumi attiecībā uz pierādīšanas pienākumu, iesniegto pierādījumu izvērtējums ir jāveic Vispārējai tiesai pašai. Tādēļ šis izvērtējums, ja vien nav sagrozīta pati pierādījumu jēga, nav tiesību jautājums, kas jāpārbauda Tiesai (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *General Motors*/Komisija, 52. punkts, un apvienotajās lietās *Coop de France bétail et viande u.c./Komisija*, 59. punkts).
- 58 Šajā gadījumā no pārsūdzētā rīkojuma 49. punkta skaidri izriet, ka Vispārējā tiesa, atsaucoties uz 2009. gada 4. jūnija elektroniskā pasta vēstuli un uz tai sekojošo informācijas apmaiņu, ir ņēmusi vērā dažādus pierādījumus, it īpaši saraksti starp līgumslēdzējām pusēm, uz kuru šajā apelācijas sūdzībā atsaucas Komisija.
- 59 Turklāt dažādu pierādījumu izvērtēšana, ko Vispārējā tiesa veikusi pārsūdzētā rīkojuma 49.–51. punktā, nav tiesību jautājums, kas ir pakļauts Tiesas kontrolei, izņemot šo pierādījumu sagrozīšanas gadījumu, ko Komisija nav apgalvojusi.
- 60 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pirmie trīs Komisijas izvirzītie pamati tās apelācijas sūdzības pamatošanai ir jānoraida kā daļēji nepieņemami un daļēji nepamatoti.

Par ceturto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 61 Ar ceturto pamatu, kas ir balstīts uz pamatojuma neesamību, Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā rīkojuma 49. punktā ir konstatējusi, ka tikai tas vien, ka *Planet* tika atbrīvota no pārvaldības pienākumiem konsorciā un tai vairs nebija jāsadala peļņa dažādiem dalībniekiem, var tikt uzskatīts par nelabvēlīgām pārmaiņām šīs sabiedrības tiesiskajā stāvoklī. Komisija uzsver, ka *Planet* netika liegta nekādas finanšu priekšrocības.
- 62 *Planet* uzskata, ka šis pamats ir balstīts uz kļūdainu pārsūdzētā rīkojuma interpretāciju un ka Komisija faktiski cenšas panākt to faktu atkārtotu izvērtēšanu, uz kuru pamata Vispārējā tiesa ir pieņēmusi savu nolēmumu.

Tiesas vērtējums

- 63 Jāatzīmē, ka jautājums par to, vai Vispārējās tiesas sprieduma pamatojums ir pretrunīgs vai nepietiekams, ir tāds tiesību jautājums, kas var tikt izvirzīts apelācijas tiesvedībā (skat. cita starpā 2008. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-120/06 P un C-121/06 P *FIAMM* u.c./Padome un Komisija, Krājums, I-6513. lpp., 90. punkts).
- 64 Tāpat saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sprieduma pamatojumā skaidri un nepārprotami ir jābūt norādītai Vispārējās tiesas argumentācijai, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt pieņemtā lēmuma pamatojumu un lai Tiesa varētu veikt tiesas kontroli (šajā ziņā skat. 1998. gada 14. maija spriedumu lietā C-259/96 P Padome/*de Nil* un *Impens, Recueil*, I-2915. lpp., 32. un 33. punkts, un 2001. gada 17. maija spriedumu lietā C-449/98 P *IECC*/Komisija, *Recueil*, I-3875. lpp., 70. punkts).
- 65 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 49. un 50. punktā ir norādījusi, ka *Planet* bija jāatsakās no avansa maksājumu sadales starp konsorcija, kura dalībniece tā bija, dalībniekiem pārvaldības un jāizpilda Komisijas noteiktie papildu nosacījumi, lai panāktu, ka tiek parakstīts minētais Nolīgums. Vispārējā tiesa no tā ir secinājusi, ka strīdīgie akti ietekmēja *Planet* sarunu vešanas brīvību, kā arī tās iespējas faktiski noslēgt attiecīgo līgumu.
- 66 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka Vispārējās tiesas pamatojums pārsūdzētā rīkojuma 49.–51. punktā kā tāds ir skaidrs un saprotams un pamato tās secinājumu.
- 67 Komisijas apgalvojums, saskaņā ar kuru *Planet* nekādi neesot tikušas atņemtas finanšu priekšrocības, ir uzskatāms par faktu, kas jau iepriekš šī sprieduma 57. un 58. punktā minēto iemeslu dēļ neietilpst Tiesas kompetencē apelācijas tiesvedībā.
- 68 Tādējādi ceturtais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un kā daļēji nepamatots.

Par piekto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 69 Ar piekto pamatu, kas ir balstīts uz tiesību aizsardzības līdzekļu sajaukšanu, Komisija apgalvo, ka, tā kā nosacījumi attiecībā uz konsorcija organizāciju ir Nolīguma neatņemama sastāvdaļa, par jebkādu šo nosacījumu apstrīdēšanu vairs nevarot tikt celta prasība atcelt tiesību aktu, bet tie, pamatojoties uz LESD 272. pantu, esot jāanalizē tāpat kā citi Nolīguma darbības noteikumi un samaksas noteikumi.

- 70 *Planet* uzskata, ka šajā pamatā izvirzītais arguments ir jauns un ka tāpēc tas ir jānoraida kā nepieņemams.

Tiesas vērtējums

- 71 Jākonstatē, ka pārsūdzētais rīkojums attiecas vienīgi uz jautājumu par prasības atcelt brīdinājumus *W1*, kas tika noteikti attiecībā uz *Planet*, pieņemamību un ka Vispārējā tiesā netika izvirzīts jautājums par līgumisko attiecību, kādas radās pēc strīdīgo aktu pieņemšanas, grozīšanas pamatotību vai likumību.
- 72 Tāpēc Komisijas iebildums, kas ir balstīts uz tiesību aizsardzības līdzekļu sajaukšanu, nevar tikt atbalstīts un piektais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par sesto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 73 Ar sesto pamatu, kas ir balstīts uz līgumu slēgšanas brīvības principa un piekrišanas principa pārkāpumiem, Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā rīkojuma 51. punktā kļūdaini ir uzskatījusi, ka iespējas veikt tiesas kontroli neesamība, runājot par izvirzīto elementu patiesuma pārbaudi, nav saderīga ar tiesisko kārtību, jo šajā gadījumā runa esot nevis par vienas pusē lēmumu, kam ir negatīva ietekme uz attiecīgajiem subjektiem, bet par līgumiskām attiecībām, kurās piedalījās Komisija un *Planet*, īstenojot savas līgumu slēgšanas brīvības.
- 74 *Planet* apgalvo, ka Komisija jāuc līgumiskās attiecības un prasības atcelt tiesību aktu priekšmetu.

Tiesas vērtējums

- 75 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 49. un 51. punktā ir precizējusi, ka no 2009. gada 4. jūnija elektroniskā pasta vēstules izriet, ka pēc brīdinājuma *W1* aktivizēšanas ABS *Planet* situācija konsorciā, kura dalībniece tā bija, mainījās un ka tāpēc strīdīgie akti ietekmēja šīs sabiedrības sarunu vešanas brīvību.
- 76 Tiktāl, ciktāl Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav apstiprinājusi, ka lietas dalībnieki tikai īstenoja savas līgumu slēgšanas brīvības, pietiek konstatēt, ka ar šo pamatu tā apšaubu faktu konstatējumus, kas ietilpst vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē.
- 77 No iepriekš minētā izriet, ka sestais pamats to pašu iemeslu dēļ, kas ir izvirzīti šī sprieduma 57. un 58. punktā, ir jāuzskata par nepieņemamu.

Par septīto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 78 Ar septīto pamatu, kas ir balstīts uz brīdinājumu kļūdainu un nepamatotu kvalifikāciju par lēmumiem, Komisija vispirms apgalvo, ka pārsūdzētā rīkojuma 51. punkta formulējums parāda, ka tas nav brīdinājums *W1*, kas negatīvi ietekmē *Planet*, bet gan *OLAF* izmeklēšana, kas ir uzskatāma par minētā brīdinājuma juridisko pamatu. Komisija atgādina, ka brīdinājums ir vienīgi iekšējās kārtības pasākums, kuru tā var veikt organizatoriskās autonomijas, kāda tai ir, nolūkā, un ka šis brīdinājums nerada nekādas tiesiskas sekas un skar vienīgi Komisiju.

- 79 Turpinājumā Komisija apgalvo, ka Vispārējās tiesas pamatojums pārsūdzētā rīkojuma 53. punktā ir kļūdains tiktāl, ciktāl brīdinājums nav uzskatāms par īpašas procedūras noslēgumu.
- 80 Visbeidzot, Vispārējās tiesas apgalvojums pārsūdzētā rīkojuma 52. punktā, saskaņā ar kuru Lēmumā 2008/969 attiecīgajām personām nav paredzētas nekādas tiesības uz informāciju, esot nepamatots, ciktāl Vispārējā tiesa atkal esot veikusi vispārināšanu, runājot par visiem brīdinājumiem kopā un neminot uzklausišanu, kas ir paredzēta brīdinājuma W5 gadījumā.
- 81 *Planet* apgalvo, ka septītais pamats attiecas vienīgi uz tiem argumentiem, kurus Komisija ir izvirzījusi pirmajā instancē, kas nozīmē, ka tas ir jāatzīst par nepieņemamu. Katrā ziņā *Planet* uzskata, ka Komisijas pamatojumā ir sagrozīts pārsūdzētā rīkojuma 52. punkts.

Tiesas vērtējums

- 82 Ar septītā pamata pirmo argumentu Komisija faktiski tikai pārfrāzē argumentāciju, ko tā jau izmantoja Vispārējā tiesā, nebalstot savu nostāju uz Vispārējās tiesas norādīto pamatojumu šajā jautājumā.
- 83 Pārsūdzētā rīkojuma 26. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka, neraugoties uz *Planet* formālajām prasībām attiecībā uz *OLAF* lūgumiem reģistrēt *Planet* ABS, Komisija balstās uz kļūdainu pieņēmumu, saskaņā ar kuru tiek apstrīdēti vienīgi lēmumi aktivizēt brīdinājumus W1a un W1b un vienīgi šie lēmumi ir strīda priekšmets.
- 84 Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 25. punktā ir atzinusi, ka no minētajā sistēmā reģistrētā subjekta viedokļa pieprasījums aktivizēt brīdinājumu un faktiskais brīdinājums sistēmā ir aktu kopums, kas veido vienu veselumu. No minētā tā šī rīkojuma 27. punktā ir secinājusi, ka *Planet* prasība, kas formāli ir vērsta pret *OLAF* lēmumiem, ir jāuzskata, ciktāl nepieciešams, arī par tādu, kas vērsta pret strīdīgajiem aktiem.
- 85 Ņemot vērā, ka, pirmkārt, Komisija nav apšaubījusi pārsūdzētā rīkojuma 25.–27. punktā minēto Vispārējās tiesas argumentāciju attiecībā uz strīda priekšmetu un ka, otrkārt, tā iepriekš minēto pamatu ietvaros nav pierādījusi, ka Vispārējā tiesa, atzīstot, ka strīdīgie akti varēja ietekmēt *Planet* intereses, ciktāl tie būtiski izmainīja tās tiesisko stāvokli, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, šis arguments ir jānoraida kā nepamatots.
- 86 Attiecībā uz septītā pamata otro argumentu ir pietiekami norādīt, ka tas ir kļūdainas pārsūdzētā rīkojuma 52. punkta interpretācijas rezultāts un līdz ar to ir jānoraida. Šajā punktā ir skaidra atsauce uz brīdinājumiem no W1 līdz W4 un W5b, un līdz ar to tas neattiecas uz brīdinājumu W5a, attiecībā uz kuru Lēmuma 2008/969 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir speciāli paredzētas tiesības tikt uzklausiņam.
- 87 Runājot par šī pamata trešo argumentu, kas attiecas uz pārsūdzētā rīkojuma 53. punktu, ir jānorāda, ka saskaņā ar Vispārējās tiesas viedokli strīdīgie akti nav uzskatāmi par neapstrīdamiem starpposma vai sagatavojošiem aktiem un ka tas tā ir ne tikai tāpēc, ka pārsūdzētā rīkojuma 44.–48. punktā ticis konstatēts, ka šie akti atbilst apstrīdamu aktu tiesiskajām pazīmēm, bet arī tāpēc, ka tie veido īpaša procesa beigas.
- 88 Kā skaidri izriet no minētā pārsūdzētā rīkojuma 53. punkta, Vispārējā tiesa vēlējās vienīgi atkārtot secinājumu, pie kāda tā jau bija nonākusi saskaņā ar šī rīkojuma 44.–48. punktā minēto argumentāciju, tomēr piebilstot, ka strīdīgie akti ir uzskatāmi par subjekta iekļaušanas ABS procedūras noslēgumu.
- 89 Tā kā Komisija nav spējusi apšaubīt pēdējo secinājumu, arguments, kas ir vērsts pret pārsūdzētā rīkojuma 53. punktu, ir jānoraida kā nederīgs.

90 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru iebildumi, kas vērsti pret Vispārējās tiesas nolēmumā iekļautiem papildu argumentiem, nevar būt pamats šī nolēmuma atcelšanai un līdz ar to nav izmantojami (2005. gada 28. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, Krājums, I-5425. lpp., 148. punkts).

91 No minētā izriet, ka septītais pamats ir jāuzskata par nepamatotu.

Par astoto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

92 Ar astoto pamatu, kas ir balstīts uz prasības pieņemamības pakārtošanu tās pamatotībai, Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā daļēji ir novērtējusi brīdinājumu *W1*, jo tai esot bijušas šaubas par Komisijas kompetenci pieņemt Lēmumu 2008/969.

93 Tā kā astotais pamats ir vērsts pret tādu sprieduma pamatu, kam nav izšķirošas nozīmes rezolutīvajā daļā, *Planet* uzskata, ka tas ir jānoraida kā nederīgs.

Tiesas vērtējums

94 Kā izriet no pārsūdzētā rīkojuma 37. punkta, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasība atcelt tiesību aktu var tikt celta par jebkuru iestādes pieņemtu aktu, lai arī kāds būtu tā veids vai forma, kas paredzēts tādu saistošu juridisku seku radīšanai, kuras var ietekmēt prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko statusu (skat. cita starpā 1981. gada 11. novembra spriedumu lietā 60/81 *IBM*/Komisija, *Recueil*, 2639. lpp., 9. punkts; 2008. gada 17. jūlija spriedumu lietā C-521/06 P *Athinaiiki Techniki*/Komisija, Krājums, I-5829. lpp., 29. punkts, un 2010. gada 26. janvāra spriedumu lietā C-362/08 P *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, Krājums, I-669. lpp., 51. punkts).

95 Līdz ar to jautājums par prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību ir jāvērtē, ņemot vērā objektīvus kritērijus, kas attiecas uz pašu strīdīgo aktu būtību.

96 Jākonstatē, ka Komisija nav pierādījusi, kā tieši Vispārējā tiesa ir nepareizi piemērojusi judikatūru, kas citēta šī sprieduma 94. punktā.

97 Kaut arī Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 40.–42. punktā ir uzskatījusi par vajadzīgu izskatīt jautājumu par Komisijas kompetenci *ratione materiae* un piebildusi, ka strīdīgo aktu saturs būtu jāanalizē “ kaut vai vienīgi šī iemesla dēļ”, ir skaidrs, ka strīdīgo aktu saturs katrā ziņā bija jāanalizē, lai novērtētu Komisijas izvirzītās iebildes par nepieņemamību pamatotību.

98 Līdz ar to Komisijas iebildums, kas izvirzīts pret pārsūdzētā rīkojuma 41. punktu un ar kuru tā pārmet Vispārējai tiesai daļēju strīdīgo aktu izvērtēšanu, nevar tikt pieņemts.

99 No iepriekš minētā izriet, ka astotais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

100 Tā kā neviens no Komisijas izvirzītajiem astoņiem pamatiem tās apelācijas sūdzības pamatošanai nevar tikt atbalstīts, tās apelācijas sūdzība ir pilnībā jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ¹⁰¹ Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas apelācijas tiesvedībā piemērojams saskaņā ar šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu un 190. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriet *Planet* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā *Planet* spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež tai atlīdzināt šajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]